

Sygn. akt I C 77/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

Protokolant: aplikant aplikacji sędziowskiej M. S.

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa K. B.

przeciwko Polskiemu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od Polskiego (...) z siedzibą w W. na rzecz K. B. kwotę 4.956,90 zł (cztery tysiące dziewięćset pięćdziesiąt sześć złotych 90/100) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 8 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałej części;
3. zasądza od Polskiego (...) z siedzibą w W. na rzecz K. B. kwotę 1.447,16 zł (jeden tysiąc czterysta czterdzieści siedem złotych 16/100) tytułem kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych kwoty :
 - a) 52,86 zł (pięćdziesiąt dwa złote 86/100) od K. B.;
 - b) 324,69 zł (trzysta dwadzieścia cztery złote 69/100) od Polskiego (...) z siedzibą w W.
5. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi na rzecz K. B. kwotę 500 zł (pięćset złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki uiszczonej w dniu 7 maja 2018 roku.

Sygn. akt I C 77/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 stycznia 2018 roku K. B. wystąpił przeciwko Polskiemu (...) z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 5.756,40 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 3 grudnia 2017 roku do dnia zapłaty, a także przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzone roszczenie stanowi odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 23 września 2017 roku, którą wierzytelność nabył w drodze umowy cesji od poszkodowanego.

(pozew k. 5 – 9)

W odpowiedzi na pozew z dnia 21 lutego 2018 roku Polskie (...) z siedzibą w W. wniosło o oddalenie powództwa oraz przyznanie kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany, nie kwestionując samej zasady swojej odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 23 września 2017 roku, zanegował zarówno zasadność najmu pojazdu zastępczego w ogólności, jak i przyjętą przez powoda stawkę najmu. Pozwany wskazał, że powód nie udowodnił w należyty sposób, by długość najmu oraz wysokość jego kosztów pozostawała w adekwatnym związku przyczynowym ze szkodą.

(odpowiedź na pozew k. 31 – 36)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 23 września 2017 roku w Ł. na skrzyżowaniu ulicy (...) z ulicą (...) doszło do kolizji drogowej, w której kierowca pojazdu marki M. na rumuńskich numerach rejestracyjnych (...), nie zachował należytej ostrożności i doprowadził do zderzenia z samochodem marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), którym poruszał się G. B.. Pojazd ten stanowił współwłasność teściów użytkownika – J. i A. J..

(okoliczności bezsporne: zeznania G. B. k. 74, notatka Policji k. 154 – 155 akt likwidacji szkody)

Pojazd marki O. nie nadawał się do dalszej jazdy. G. B. nie dysponował w tym czasie innym pojazdem mechanicznym. Nie miał również możliwości wykorzystania samochodu od członków swojej rodziny, ponieważ od 4 lat użytkował już pojazd swoich teściów. Mężczyzna posiadał środki pieniężne, aby na własną rękę wynająć pojazd zastępczy, jednakże ze względu na brak pewności co do okresu najmu, nie chciał płacić za samochód. Pojazd był mu niezbędny w celach dojazdu do pracy, załatwiania innych spraw osobistych, a także dowożenia kilkumiesięcznego dziecka do lekarzy.

(zeznania G. B. k. 74 – 75)

W chwili zdarzenia jego sprawca posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w rumuńskim towarzystwie (...).

(okoliczność bezsporna)

G. B. został upoważniony przez właścicieli pojazdu – J. i A. J. do podejmowania wszelkich czynności związanych z likwidacją szkody, a także udzielania dalszych pełnomocnictw i dokonania cesji związanych ze szkodą. G. B. zgłosił szkodę w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. w dniu 24 września 2017 roku, gdzie poinformowano go, że likwidacja szkody potrwa dłużej ze względu na to, że sprawca kolizji jest obcokrajowcem. Początkowo mężczyzna próbował uzyskać pojazd zastępczy bezpośrednio u ubezpieczyciela, jednakże później otrzymał informację, że może skorzystać z najmu bezgotówkowego.

Ostatecznie G. B. zdecydował się na wypożyczenie pojazdu zastępczego od K. B., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), którego ofertę znalazł w Internecie. Wcześniej dzwonił również do innych wypożyczalni, ale nie było tam dostępnych pojazdów. G. B. dostrzegł różnicę w cenie pomiędzy najmem gotówkowym a bezgotówkowym, jednakże nie chciał wydatkować własnych pieniędzy, a dopiero później dochodzić ich zwrotu od ubezpieczyciela.

Przedmiotem umowy najmu w okresie od dnia 27 września 2017 roku do dnia 2 listopada 2017 roku był samochód marki T. (...) (segment klasy B). Stawka dobowego najmu została określona na kwotę 130 złotych netto (159,90 złotych brutto). Od G. B. nie pobrano żadnej kwoty tytułem kaucji. Nie wprowadzono również limitu dobowego kilometrów.

Umowa z dnia 27 września 2017 roku nie odwoływała się w swojej treści do żadnego regulaminu lub innego dokumentu, który mógłby wprowadzać szczegóły najmu pojazdu.

(zeznania świadka G. B. k. 74 – 75, umowa najmu wraz z protokołem zdawczo – odbiorczym k. 12 – 13, faktura k. 14, upoważnienia k. 16 – 17)

Wraz z wynajmem pojazdu zastępczego G. B. i K. B. zawarli umowę cesji na mocy której najemca zbył na rzecz wynajmującego wierzytelność przysługującą mu z tytułu zwrotu kosztów najmu w związku ze zdarzeniem z dnia 23 września 2017 roku

(cesja k.15)

Zgłoszenie szkody zostało przekazane w dniu 26 września 2017 roku do (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W., którego przedstawiciel w dniu 28 września 2017 roku dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu i sporządził na ich podstawie kosztorys. Ubezpieczyciel odmówił jednak wypłaty odszkodowania ze względu na fakt, iż korespondentem towarzystwa ubezpieczeniowego sprawcy okazała się (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W..

Przedstawiciel właściwego korespondenta dokonał oględzin pojazdu w dniu 10 października 2017 roku. Kosztorys został doręczony G. B. w dniu 18 października 2017 roku. Mężczyzna początkowo nie zaakceptował przyznanego odszkodowania w wysokości 3.074,05 złotych, ale ostatecznie zawarł ugodę na podstawie której w dniach 23 października 2017 roku i 12 stycznia 2018 roku wypłacono odpowiednio na rzecz J. J. (2) i A. J. kwoty po 1.537,02 złotych, przy czym nie obejmowała ona kosztów wynajmu pojazdu zastępczego.

Pojazd został naprawiony w dniu 2 listopada 2017 roku i tego samego dnia G. B. zwrócił wynajęty pojazd zastępczy.

(zeznania G. B. k. 74, pismo (...) k. 161 akt likwidacji szkody, decyzja k. 111 akt likwidacji szkody, kalkulacja szkody k. 260 akt likwidacji szkody, korespondencja e-mail k. 151, k. 182, k. 197, k. 3 akt likwidacji szkody, protokół zdawczo – odbiorczy k. 13)

K. B. prowadzi działalność gospodarczą, której przedmiotem pozostaje między innymi wynajem pojazdów zastępczych.

(wydruk z (...) k. 26)

W dniu 7 listopada 2017 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. przyjęła złożone przez K. B. zgłoszenie szkody z tytułu najmu pojazdu zastępczego, opiewającej na kwotę 5.756,40 złotych.

Decyzją z dnia 14 listopada 2017 roku (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. odmówiła wypłaty odszkodowania za najem pojazdu zastępczego.

Przedsądowym wezwaniem do zapłaty z dnia 20 listopada 2017 roku K. B. ponownie wezwał ww. ubezpieczyciela do wypłaty odszkodowania w łącznej wysokości 5.756,40 złotych, który pismem z dnia 13 grudnia 2017 roku podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie.

Akta sprawy likwidacyjnej zostały przekazane do Polskiego (...) z siedzibą w W. w dniu 9 lutego 2018 roku.

(zgłoszenie szkody k. 205 akt likwidacji szkody, decyzja z dnia 14 listopada 2017 roku k. 19 – 21, wezwanie z dnia 20 listopada 2017 roku k. 22 – 23, decyzja k. 24 – 25; pismo k. 2 akt likwidacji szkody)

Uwzględniając fakt wynajęcia pojazdu nie od dnia szkody, a dopiero od dnia 27 września 2017 roku, uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego wynosił 31 dni kalendarzowych i obejmował okres od dnia 27 września 2017 roku do dnia 27 października 2017 roku. Nakład pracy na naprawę pojazdu wyniósł 19,1 roboczogodzin, co przelicza się w zaokrągleniu na 4 dni robocze stanowiące czas bezpośredniej naprawy. Dodatkowo do okresu naprawy należy doliczyć 1 dzień roboczy na znalezienie warsztatu naprawczego oraz 2 dni robocze stanowiące okres oczekiwania na części zamienne.

Uzasadnionym rynkowo pozostaje stosowanie wyższej stawki dobowej najmu bezgotówkowego ze względu na fakt, że przy najmie gotówkowym do ceny podstawowej dolicza się szereg opłat z tytułu wykupienia udziału własnego w szkodziu, podstawienia i odbioru pojazdu, opłaty przygotowawczej, itp.

Stawki (brutto) przyjmowane przy wynajmie bezgotówkowym na rynku (...) obejmują przedział od 130 złotych ((...) S.A.) do 199 złotych (RoFag).

Przy założeniu, że poszkodowany wynajął auto zastępcze na zasadach, gdzie całość ryzyka najmu została przeniesiona na wynajmującego, cena najmu samochodu zastępczego w wysokości 130 zł za dobę netto, to jest 159,90 złotych brutto, mieściła się w zakresie stawek stosowanych przy najmie bezgotówkowym z OC, kształtując się nieco poniżej średniej rynkowej.

(opinia podstawowa i uzupełniająca ustna biegłego z zakresu techniki samochodowej k.87 – 103, k. 119)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadka G. B., złożonych przez strony dokumentów, w tym akt likwidacji szkody, jak również opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej.

Złożona ekspertyza była jasna, pełna, wyczerpująco odpowiadała na zakreśloną tezę dowodową, a przy tym w jej ostatecznym brzmieniu w zasadzie nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Uwzględniając treść końcowych wniosków, wiedzę specjalną biegłego z zakresu powierzonej mu dziedziny, a także wieloletnie doświadczenie w sporządzaniu opinii na potrzeb postępowań sądowych o zbliżonej tematyce Sąd nie znalazł żadnych okoliczności, które deprecjonowałyby jej wartość dowodową.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Na wstępie należy podkreślić, że na żadnym etapie postępowania nie była kwestionowana zasada odpowiedzialności pozwanego, która opiera się o treść art. 436 § 1 k.c. w zw. z art. 123 pkt 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. 2003, Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.). Bezsporny pozostawał również fakt legitymacji czynnej przysługującej K. B. w kontekście załączonej umowy cesji wierzytelności z dnia 27 września 2017 roku. Spór sprowadzał się do zasadności wydatków związanych z najmem pojazdu zastępczego, to jest uzasadnionego okresu najmu oraz wartości dobowej stawki najmu pojazdu.

W rozumieniu art. 361 § 1 k.c. (zasada pełnego odszkodowania) do strat będących możliwym następstwem kolizji drogowej zaliczyć należy wydatki z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Jak bowiem przyjmuje się w orzecznictwie odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego niesłużącego do prowadzenia działalności gospodarczej obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego; nie jest ona przy tym uzależniona od niemożności korzystania przez poszkodowanego z komunikacji zbiorowej. Podkreślenia jednak wymaga, że nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym z wypadkiem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodziu i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2, art. 362 i 826 § 1 k.c.). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Nie jest celowe nadmierne rozszerzanie odpowiedzialności odszkodowawczej i w konsekwencji - gwarancyjnej ubezpieczyciela, co mogłoby prowadzić do wzrostu składek ubezpieczeniowych (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. III CZP 5/11, OSNC 2012/3/28).

W niniejszej sprawie wygenerowane zostały niewątpliwie koszty najmu pojazdu zastępczego w okresie od dnia 27 września 2017 roku do dnia 2 listopada 2017 roku, a ich wartość objęła kwotę 5.756,40 złotych. Istotne z punktu widzenia rozstrzygnięcia pozostawało ustalenie, czy wydatek tego rzędu był faktycznie uzasadniony. Innymi słowy, czy poszkodowany decydując się na najem pojazdu u powoda nie naruszył obowiązku minimalizacji szkody, a więc zaniechania czynności mogących bezpodstawnie rozszerzać zakres odpowiedzialności odszkodowawczej strony pozwanej.

Ustalenia poczynione na podstawie ekspertyzy biegłego z zakresu techniki samochodowej prowadziły do konkluzji, że w warunkach niniejszej sprawy uzasadniony okres najmu pojazdu wynosił łącznie 31 dni kalendarzowych. Sąd oparł się w tym względzie na ostatecznym brzmieniu ustnej opinii uzupełniającej złożonej w toku rozprawy, w trakcie której biegły zmodyfikował pierwotnie przyjętą przez siebie datę doręczenia kosztorysu przez ubezpieczyciela i wskazał, że wobec jego przekazania dopiero w dniu 18 października 2017 roku, uzasadniony czas trwania najmu obejmował okres od dnia 27 września roku do dnia 27 października 2017 roku. Biegły dodał przy tym, że dzień 19 października 2017 roku stanowił standardowo przyjmowany czas na znalezienie warsztatu naprawczego (przy uwzględnieniu uprzedniego stosunkowo długo okresu bezruchu pojazdu, w którym poszkodowany miał możliwość zapoznania się z ofertami zakładów naprawczych, brak jest podstaw do przyjęcia aż dwóch dni roboczych), dni robocze tj. 20 października 2017 roku (piątek) i 23 października 2017 roku (poniedziałek) obejmowały czas oczekiwania na części zamienne, zaś kolejne 4 dni robocze, tj. do dnia 27 października 2017 roku powinny zostać wykorzystane na bezpośrednią naprawę pojazdu. W całości należało podzielić opinię biegłego także w zakresie, w którym przyjął on, że nie było podstaw do dalszego przedłużania uzasadnionego czasu najmu, skoro naprawa pojazdu powinna zakończyć się w dniu 27 października 2017 roku, tym bardziej, że czas naprawy wynosił 3,4 dnia roboczego, a jedynie dla potrzeb sporządzonego opracowania został zaokrąglony do 4 dni roboczych. Należy przy tym pamiętać, że łączny okres 10 dni kalendarzowych przeznaczony na naprawę pojazdu, a podany przez eksperta w opinii podstawowej stanowił jedynie pewne szacunkowe założenie, które następnie zostało zmodyfikowane, w ramach uzupełniającej ustnej opinii z uwagi na realia konkretnego przypadku. W konsekwencji okres uzasadnionego czasu najmu pojazdu zastępczego obejmował 31 dni kalendarzowych (27 września 2017 roku – 27 października 2017 roku).

Podkreślenia wymaga, że na uzasadniony charakter najmu pojazdu zastępczego nie wpływa w niniejszej sprawie fakt posiadania oszczędności przez G. B., które zdaniem pozwanego powinny zostać w pierwszej kolejności na pokrycie kosztów najmu pojazdu we własnym zakresie. Ze stanowiskiem pozwanego nie sposób się zgodzić, ponieważ sam fakt posiadania oszczędności przez poszkodowanego nie uniemożliwia mu skorzystania z tzw. najmu bezgotówkowego w sytuacji, w której nie ma on możliwości użyczenia pojazdu od innej osoby z rodziny lub znajomych, a nadto nie dysponuje wiążącą informacją dotyczącą szacunkowego kosztu naprawy ze strony ubezpieczyciela. Niewątpliwym jest bowiem, że wybór tego rodzaju najmu jest o wiele korzystniejszy dla poszkodowanego i to przede wszystkim dlatego, że unika on ryzyka związanego z późniejszą odmową wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela i ewentualnym, długotrwałym procesem sądowym, powodującym „zamrożenie” środków pieniężnych wydanych na pokrycie kosztów najmu pojazdu zastępczego. W takim przypadku poszkodowany może skorzystać z oferty firm zajmujących się bezgotówkowym wynajmem pojazdów zastępczych, o ile przyjęta przez strony stawka najmu będzie mieściła się w granicach rynkowych.

Ostatecznie bezsporna okazała się wysokość przyjętej przez powoda dobowej stawki czynszu najmu pojazdu, wynoszącej 159,90 złotych brutto. Jak wynika z ekspertyzy biegłego z zakresu techniki samochodowej, stawka ta mieściła się w granicach cen rynkowych bezgotówkowego najmu pojazdu na rynku (...), sytuując się nawet w ich dolnej części.

Uwzględniając ustaloną liczbę dni uzasadnionego trwania stosunku najmu oraz stawkę dobową brutto wysokość uzasadnionych wydatków w tej mierze wyniosła 4.956,90 złotych (31 dni x 159,90 złote) i w takiej też kwocie zgłoszone żądanie podlegało uwzględnieniu. W pozostałym zakresie powództwo zostało zaś oddalone.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek Sąd oparł na treści art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym wierzyciel ma prawo żądać odsetek w przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia. Należało również uwzględnić dyspozycję

art. 14 ust. 1 ustawy o Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym, zgodnie z którym zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie, a także treść art. 125 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, według którego Biuro, z uwzględnieniem art. 14 ust. 1-3, w przypadku, o którym mowa w art. 123 pkt 1, jest obowiązane wypłacić odszkodowanie w terminie 30 dni od dnia ustalenia państwa, w którym pojazd sprawcy jest zarejestrowany.

Zgromadzony materiał dowodowy potwierdził, że G. B. zgłosił szkodę (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. w dniu 24 września 2017 roku. Ubezpieczyciel ten przekazał następnie zgłoszenie (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W., które w dniu 6 października 2017 roku odmówiło wypłaty odszkodowania po uprzednim ustaleniu, że pojazd sprawcy był ubezpieczony w rumuńskim towarzystwie ubezpieczeniowym, dla którego nominowanym korespondentem na terenie Polski jest (...) Spółka Akcyjna. Wobec powyższego należało uznać, że ustalenie państwa, w którym pojazd sprawcy jest zarejestrowany w rozumieniu art. 125 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy, nastąpiło najpóźniej w tym dniu, a zatem pozwany byłby zobowiązany do wypłaty odszkodowania najwcześniej w dniu 6 listopada 2017 roku. Ze względu jednak na brzmienie przepisu art. 14 ust. 1 ustawy, na potrzeby ustalenia daty wymagalności roszczenia należało wziąć pod uwagę datę doręczenia do ubezpieczyciela skonkretyzowanego żądania w zakresie wypłaty odszkodowania z tytułu najmu pojazdu zastępczego. Jak wynika z akt likwidacji szkody (k.205), K. B. zgłosił szkodę w dniu 7 listopada 2017 roku. Ustawowo przewidziany 30 – dniowy termin upływał zatem w dniu 7 grudnia 2017 roku, co oznacza, że w dniu następnym po wskazanej dacie ubezpieczyciel pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia. Tym samym termin wymagalności świadczenia ubocznego w odniesieniu do Polskiego (...) z siedzibą w W. należało określić na dzień 8 grudnia 2017 roku. W pozostałym zakresie (żądanie odsetek od dnia 3 grudnia 2017 roku do dnia 7 grudnia 2017 roku) powództwo podlegało oddaleniu.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 100 zd. 1 in fine k.p.c., a więc zgodnie z zasadą stosunkowego ich rozdzielenia przyjmując, że powód wygrał proces w 86% (4.956,90 zł / 5.756,40 zł). Koszty procesu wyniosły łącznie 4.706 złotych, w tym po stronie powoda w kwocie 2.106 złotych (289 złotych tytułem opłaty sądowej od pozwu, 1.800 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego - § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz 17 złotych tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa), zaś po stronie pozwanej 2.600 złotych (1.800 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego - § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz 800 złotych tytułem uiszczonej zaliczki na poczet opinii biegłego). Powoda, zgodnie z powyższą zasadą powinny obciążać koszty w wysokości 658,84 złotych (0,14 x 4.706 złotych), skoro jednak faktycznie poniósł koszty w kwocie 2.106 złotych, to pozwany powinien zwrócić na jego rzecz kwotę 1.447,16 złotych (2.106 złotych – 658,84 złotych).

W toku postępowania wygenerowane zostały również koszty sądowe w kwocie 377,55 złotych tytułem wynagrodzenia biegłego (k. 105), które tymczasowo pokrył Skarb Państwa. Uwzględniając treść art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz zasadę ponoszenia kosztów procesu w niniejszej sprawie Sąd nakazał pobrać od powoda kwotę 52,86 złotych (377,55 złotych x 0,14), zaś od pozwanego 324,69 złotych (377,55 złotych x 0,86) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

O zwrocie niewykorzystanej zaliczki na rzecz powoda w kwocie 500 złotych Sąd orzekł na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.